

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/38/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311201405
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5311201405.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci navrhovateľa L. L., M.. XX.X.XXXX, Q. L. XXXX, XXX XX Č., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Q. L., M.. XX. X. XXXX, Q. L. XXXX, XXX XX Č. proti otcovi navrhovateľa I.. J. L., M.. X.X.XXXX, Q. S. P. Č.. XX o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

I. Súd z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca I.. J. L.A., M.. X.X.XXXX na navrhovateľa L. L., M.. XX.X.XXXX zo sumy 49,79 € mesačne na sumu 100,- € mesačne počnúc od 3.7.2012 do 27.5.2013, ktoré výživné je otec p o v i n n ý platiť k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred.

II. Vo zvyšku návrh navrhovateľa z a m i e t a .

III. M e n í rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 8C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co 144/2010 zo dňa 30.6.2010.

IV. Zameškané výživné za obdobie od 3.7.2012 do 27.5.2013 spolu v sume 980,88 € j e otec I.. J. L., M.. X. X. XXXX p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi L. L.G. M.. XX.X.XXXX v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

V. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1) Návrhom, ktorý bol Okresnému súdu Čadca doručený 28.2.2011, sa navrhovateľ domáha voči otcovi určenia výživného vo výške 100,- € mesačne počnúc od 20.2.2011. Navrhovateľ podaný návrh odôvodnil tým, že dňa 19.2.2011 dosiahol vek 18 rokov. Je študentom P. G. Š. B. M. L.. Sústavne sa pripravuje na svoje povolanie a vyživovaciu povinnosť si voči nemu plní iba matka. Výdavky navrhovateľ vyčíslil na cestovné vo výške 12,- €, školské potreby vo výške 18,- €, lieky, vitamíny vo výške 5,- €, oblečenie, hygienické potreby, drogériu vo výške 10,- €, záujmové krúžky, šport vo výške 10,- €, potraviny vo výške 45,- €.

2) Podaním doručeným súdu dňa 21.11.2014 navrhovateľ doplnil svoje výdavky, a to na cestovné vo výške vo výške 12,- €, školské potreby vo výške 18,- €, lieky vo výške 5,- €, oblečenie, drogéria, hygienické potreby vo výške 10,- €, krúžky, šport vo výške 10,- €, potraviny vo výške 45,- €, bývanie, internet vo výške 70,- €.

3) Otec navrhovateľa vo vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že navrhovateľovi prispieval dobrovoľným výživným zopár rokov. Tiež mu nasporil niečo na účet. Keďže mu exekútor zablokoval účet

za protizákonné exekúcie, kde mal posledné úspory na výživu detí, tak navrhovateľovi a dcére B. nemal a nemá z čoho prispievať na výživu, pretože má príjem 169,08 €, čo je hlboko pod hranicou hmotnej núdze, z čoho musí vyžiť spolu so synom D., ktorý navštevuje F. Š. F. C. L.. Musí pripomenúť, že matka D. platí posledných pár mesiacov výživné vo výške 60,- €. Ak niečo D. nasporil, tak mu to exmanželka ukradla z účtu, pričom na jej účte mala dosť aj jeho finančných prostriedkov. Aby sa exmanželka zmocnila bytu a mohla L. dotýrať k tomu, aby voči nemu u neho vzbudila nenávisť, tak mu tvrdí samé klamstvá. Otec navrhovateľa ďalej uviedol, že medzi synovou a jeho výživou ide o hrubý nepomer, pritom podľa § 32 ods. 3 Zákona o rodine má nárok na navrhovateľove úspory na účte. Samozrejme, že to nechce. Ak by zobral navrhovateľove životné náklady v plnej výške 100,- €, prídavky na dieťa asi 22,- €, daňový bonus 20,- € by mu mohla matka dať a do zvyšku by mu mal prispievať polovicou. Momentálne nemá z čoho, čoho si je vedomý a ak mu bude môcť niečo dať, tak určite aj jemu aj dcére B., nielen synovi D.. Príjem exmanželky je mnohonásobne vyšší než jeho.

4) Podaním doručeným súdu dňa 20.5.2011 otec navrhovateľa uviedol, že vzhľadom k hrubému nepomeru nielen vo výžive jeho a navrhovateľa, ak navrhovateľ nestiahne späť podaný návrh, tak navrhuje dve možnosti, a to buď výživné, ktoré by mal dať navrhovateľovi, si bude navrhovateľ brať z účtu alebo peniaze, ktoré má na účte, dá navrhovateľ jemu a on mu z nich bude posilať peniaze, aby bol dodržaný zákon.

5) Uznesením, sp. zn. 10 C 38/2011 zo dňa 16. 12. 2016 súd pripustil zmenu rozsudového návrhu v časti návrhu na zvýšenie výživného za obdobie od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2013 vo výške 150,-- € mesačne.

6) Rozsudkom, č. k. 10 C 38/2011-271 zo dňa 16. 12. 2016 súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na navrhovateľa zo sumy 49,49 € mesačne na sumu 100,-- € mesačne počnúc od 2. 7. 2012 do 27. 5. 2013 a vo zvyšku uplatnený nárok navrhovateľa zamietol. Zameškané výživné za obdobie od 2. 7. 2012 do 27. 5. 2013 v sume spolu 1 084,11 € povolil otcovi splácať v splátkach vo výške 30,-- € mesačne. Vo výroku o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

7) Krajský súd v Žiline uznesením, č. k. 8 Co 354/2017-344 zo dňa 28. 12. 2017 rozsudok, č. k. 10 C 38/2011-271 zo dňa 16. 12. 2016 zrušil vo výrokoch I., III., IV. a V. a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol v časti o zvýšení výživného za obdobie od 28. 5. 2013 do 30. 11. 2013, rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu a vo výroku II., ktorým súd vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol v časti o zvýšení výživného za obdobie od 1. 12. 2013 do 31. 12. 2013, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý s tým, že v ďalšom konaní okresný súd doplní dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Čadca, č. k. 6 C 150/2014, s obsahom spisu 8 C 147/2005, z ktorého zistí skutočnosti ohľadom výšky a doby trvania poberania príspevku za opatrovanie vyplácaného otcom, urobí dopyt na Sociálnu poisťovňu ohľadom invalidného dôchodku otca poberaného zo Slovenska aj z Českej republiky, ako aj sa bude zaoberať najmä obdobím trvania vyživovacej povinnosti otca k dcére B. L. a podľa odvolacieho súdu na skutočnosť, že otec dostal od štátu náhradu nemajetkovej ujmy za prietahy v súdnom konaní prihladne pri prípadnom určovaní zameškaného výživného, pokiaľ ide o splatnosť.

8) S prihladnutím k uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 Co 354/2017-344 zo dňa 28. 12. 2017, ktorým uznesením zostal nedotknutý výrok rozsudku, č. k. 10 C 38/2011-271 zo dňa 16. 12. 2016 iba v časti obdobia od 1. 12. 2013 do 31. 12. 2013, súd považoval za predmet ďalšieho konania nárok navrhovateľa na výživné voči otcovi za obdobie od 20. 2. 2011 do 30. 11. 2013 a o tomto predmete konania ďalej konal a rozhodol.

9) Navrhovateľovi bol termín pojednávania doručený dňa 30. 5. 2018. Na pojednávanie sa neustanovil. Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa ospravedlnila jeho neprítomnosť na pojednávaní z pracovných dôvodov. Uviedla, že navrhovateľ súhlasí, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Preto súd konal v neprítomnosti navrhovateľa.

10) Súd v zmysle záverov odvolacieho súdu prijatých v uznesení, č. k. 8 Co 354/2017-344 zo dňa 28. 12. 2017 doplnil dokazovanie oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 6 C 150/2014, pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, č. k. 8 C 147/2005, vykonaním dopytu na Sociálnu poisťovňu ohľadom zistenia invalidného dôchodku poberaného otcom zo Slovenskej republiky, ako aj Českej republiky a spolu s výpoveďou otca navrhovateľa, vyjadrením splnomocnenej zástupkyne

navrhovateľa a oboznámením s listinnými dôkazmi v spisovom materiáli 10 C 38/2011, pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3 Er 621/2014 a 8 Er 134/2008 mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

11) Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa v rámci svojho vyjadrenia počas konania uviedla, že otec navrhovateľovi neplatí a ani nič neplatil na výživné. Otec na navrhovateľa nedával žiadne peniaze. Posledné peniaze, ktoré posielal, boli podľa jej názoru posielané v rámci exekúcie, ktorá je vedená u T. Ď., ale od podania tohto návrhu peniaze zo strany otca posielané neboli. Pokiaľ otec tvrdil, že dával a nepotreboval k tomu žiaden doklad, toto tvrdenie otca je zavádzajúce, pretože prebiehali trestné stíhania a otec, keďže tieto trestné stíhania prebiehali, bol by si dal podpísať doklad o tom, že peniaze vyplatil alebo by bol posielal peniaze na účet. Bubny kúpil otec navrhovateľovi, asi keď chodil do 6. alebo 7. triedy na základnej škole. Tiež telefón, to bolo predtým, než začalo toto konanie. K tomu, kto platil vodičský preukaz, sa vyjadriť nevie. Navrhovateľ si chodil aj privyrábať a niektoré veci si navrhovateľ hradil aj sám. Navrhovateľ bol študentom, nemohol sa venovať svojim krúžkom, príprave na povolanie, ale chodieval si privyrábať. Keď bol otec navrhovateľa na dávkach v hmotnej núdzi, tiež si mohol takto privyrobiť. Ďalej splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že otec navrhovateľa poberá dôchodok zo Slovenskej republiky, ako aj z Českej republiky. Otec navrhovateľa si zobral aj zo spoločného majetku určitý majetok, predal auto, ktoré patrilo do BSM a tieto finančné prostriedky nie sú premietnuté ani do BSM, ani v tomto konaní, ani v konaní B.. Otec tesne pred rozvodom vybral spoločné prostriedky. V konaní 8 C 147/2005 je uvedené, koľko pred rozvodom v roku 2002 vybral zo spoločných úspor. K tvrdeniu otca o tom, že navrhovateľovi sporil na stavebné sporenie, splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, aby otec preukázal, koľko navrhovateľovi dal a ako mu zveľadil majetok. Navrhla, aby otec preukázal, koľko platil navrhovateľovi dobrovoľné výživné. Otec nemal dobrovoľné výživné, mal ho určené súdom a ani toto výživné si neplnil. Navrhla, aby otec ním tvrdený preplatok na výživnom v sume 5 809,-- € preukázal. Uviedla, že navrhovateľ od plnoletosti nemá určené výživné, tak aký preplatok mu mohol vzniknúť. To isté platí aj o dcére B., ani ona nemá výživné určené súdom, súdny spor nie je ukončený. Nech otec navrhovateľa preukáže písomne, koľko dcére B. vyplatil finančný prostriedkov. To isté sa týka D., nech otec preukáže, kto dal tých 48 000,-- Sk na účet. Tiež pokiaľ otec navrhovateľa uvádzal, že je v dlhoch, splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že nevie, kto mu tieto dlhy narobil, pretože príjem mal a mal aj dobrý príjem. Otec mal nadštandardné príjmy, zobral odstupné, nebral podporu, táto mu bola priznaná až spätne. Otec dostal zadost'uchinenie vo výške 15 700,-- €, o ktorých sa vie. Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa mala za to, že dlhy neexistujú. Dlhy nie sú preukázané. Vyjadrenia otca ohľadom dlhov, hranici chudoby neprichádzajú do úvahy.

12) Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa ďalej poukázala na to, že otec navrhovateľa dostal v roku 2009 približne 190 000,-- Kč odstupné. Krajský súd v konaní 8 C 147/2009 uvádzal, že táto suma by sa mala rozpočítať na celé budúce obdobia. Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa žiadala, aby aj toto bolo zohľadnené. Otec mal dostatok finančných prostriedkov, aby mohol navrhovateľovi platiť výživné také, aké žiadali. Dostal odstupné, rovnako mal opatrovné, mal PN-ku. Ona D. na výživné nič nedlíži. Toľko, koľko bolo určené, toľko D. hradila a ani otcovi navrhovateľa nič nedlíži, nakoľko, ako nadobudol právoplatnosť rozsudok a D. bol plnoletý, tak nedoplatok išiel D.. Ona na syna D. výživné platila plus vrátila daňovému úradu za rok 2006 daňový bonus, doplatila D. výživné od 1. 11. 2005. Ona ani voči jednému z detí nemá žiaden dlh. Splnomocnená zástupkyňa žiadala, aby boli pripočítané aj teoretické úroky, koľko by musel otec navrhovateľa zaplatiť na úrokoch, ako keby bral úver z banky. Ponechala na úvahu súdu, či súd určí výživné aj na úspory.

13) Ďalej splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že v rozhodnom období sa náklady na byt pohybovali okolo 140,- € mesačne, na elektriku to bolo 30,- € - 40,- € mesačne, náklady na internet mali vo výške 12,- € - 14,- € mesačne. Navrhovateľ študoval strojárstvo, študoval odbor mechanik - mechatronik, potreboval nemčinu, tak isto v súvislosti so štúdiom potreboval pravítka, mechatronické veci, zošity, perá. Tiež mal náklady na cestu do školy a späť, študoval v B. M. L.. Na obedy tam nechodieval, ona varila doma, nosieval si však väčšie desiaty. V tom čase v spoločnej domácnosti bývala ona, navrhovateľ a pol roka tam bývala dcéra B. s vnučkou C. a zať tam chodieval iba na víkendy, pretože mal náročnú prácu. Dcéra B. jej na domácnosť neprispievala nič. Pokiaľ ide o zdravotný stav navrhovateľa, tento mal vyvrtnutý členok, boli s tým aj u L.. Q., tam niečo platili v hotovosti. Rovnako mal problémy s kolenom, pretože mal von celé jabĺčko. Mal náklady na vitamíny na kosti. Navrhovateľ hrával florbal aj futbal. V súvislosti s týmto športom mal náklady na hokejky, tenisky také, aby mu noha držala. Kúpovali sa mu aj nápoje do vody v súvislosti so športom, iontové nápoje. Následne navrhovateľ

začal posilňovať, posilňovať chodieval zhruba 3 razy do týždňa. Ku svojim pomerom splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že za obdobie od podaného návrhu bola zamestnaná. Zamestnaná je od roku 2005 až doposiaľ na Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Priemerný príjem mala vo výške približne 610,- € mesačne plus, keď sú štvrťročné prémie, je to o niečo viac. K finančnému zadostučineniu splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že dcéra B. dostala v roku 2009 v konaní 8 C 59/2003 sumu 1 000,- € a v konaní 8 C 147/2005 vo výške 4 000,- €, navrhovateľ v tomto konaní dostal sumu 1 500,- € a ona dostala sumu 3 000,- € z BSM. Túto sumu dostala, myslí si, že v roku 2016.

14) Otec navrhovateľa uviedol, že návrh je nedôvodný, nevidí žiaden dôvod, prečo by mal platiť. Tak isto aj všetky predchádzajúce žiadosti o výživné predstavujú snahu exmanželky o obohatenie sa, ktorá syna k tomu donútila. L. dostával od neho dobrovoľné výživné, pokiaľ to z jeho strany bolo možné. Navrhovateľ dostával aj náhradné výživné. Exmanželka dostávala náhradné výživné aj na D., hoci v konaní 8 C 59/2003-235 bola ona zaviazaná platiť výživné, na D. nezaplatila ani cent. Matka má na výživnom sumu 5 809,- € zaplatenú. Navrhovateľovi od 15.7.2008 platil dobrovoľne výživné v sume 33,19 € až do doby, kým mu nebol zablokovaný účet protizákonnou exekúciou. Navrhovateľovi od 18 rokov neplatil. Ako začal pracovať, navrhovateľovi platil 50,- € alebo 100,- €, podľa toho, koľko si navrhovateľ od neho vypýtal. Posledný rok ako študoval, t. j. ten rok 2012 - 2013 mu platil po 100,- € mesačne. Aj keď nemal prostriedky, požičal si, aby navrhovateľovi mohol dať. Poslednýkrát mu takto dal v marci alebo februári 2014, keď mu navrhovateľ volal, že nemá výplatu, tak mu dal toľko, koľko mal pri sebe, keď išiel z práce. Dal mu asi 70,- €. Navrhuje, aby bol navrhovateľ predvolaný, či mu peniaze dal. Ako však navrhovateľ podal návrh na výživné a návrh na vykonanie exekúcie, odvtedy mu telefón nedvíha, nekomunikuje s ním. Matka navrhovateľa núti na trestnú činnosť. Navrhovateľovi po dovŕšení 18. rokov zaplatil vodičák, kúpil mu mobilný telefón, zaplatil mu bubny. Bubny určite nekupoval v 6. alebo 7. triede, ako tvrdí exmanželka, pretože bol s ním ešte aj syn D., ktorý šoféroval. Tak isto mu na stavebnom sporení nasporil dosť finančných prostriedkov, a keďže on nemá finančné prostriedky, chce, aby navrhovateľ užíval tieto nasporené prostriedky. Otec navrhovateľa poukázal na § 32 Zákona o rodine, v zmysle ktorého, ak je nepomer medzi rodičom a dieťaťom, tak by mal mať aj rodič nárok na tieto nasporené prostriedky, čo, samozrejme, on neurobil. Ak by sa spočítal zákonný nárok a to, čo dostal zaplatené, tak by sa zistilo, že je to preplatené. Navrhovateľ mal dostatok finančných prostriedkov na účte a on žil v hmotnej núdzi aj so synom D.. Doteraz je zadlžený.

15) Ďalej otec navrhovateľa vo svojej výpovedi učinenej na pojednávaní dňa 16. 10. 2014 ku svojim pomerom uviedol, že je zamestnaný. Iný príjem ako zo zamestnania nemá. Vlastní rodinný dom v S., kde je zriadené vecné bremeno a vlastní veci z nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rodinný dom nezodpovedá tej istej kategórii bývania, ako byt na L. E. F. Č., z ktorého bol protiprávne vylúčený, kde mal údajne manželku týrať, hoci sa s ňou ani nerozprával. Ide o výmysel. V roku 2008, keď na základe vykonštruovaných vecí dostal zákaz vstupu do bytu, tak v tom čase bol dom stavenisko. Postupne tento opravoval, navrhovateľ o tom vie, pretože tam sem-tam chodil a aj mu sem-tam pomohol. Dlhé roky žil v neľudských podmienkach, musel riešiť najskôr bývanie matky, potom svoje. Dom ešte dokončený nie je, veľa vecí tam chýba, aby sa to vyrovnalo kvalite bývania v byte, ktorý musel opustiť. Otec navrhovateľa tiež uviedol, že v súvislosti so svojim zdravotným stavom dopláca mesačne na lieky 10,- €. Náklady na cestovné do zamestnania do B. M. L. vyčíslil vo výške 200,- € mesačne. Má vyživovaciu povinnosť voči synovi D., ktorý má 25 rokov, nepracuje, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Doštudoval v júni 2014. Tento syn s ním v poslednej dobe žije v spoločnej domácnosti. Má výdavky na bývanie, stravu, oblečenie.

16) Na pojednávaní dňa 13.12.2016 otec navrhovateľa ku svojim pomerom uviedol, že momentálne býva sám. Syn D. chodieval iba na víkendy a matka, pokiaľ žila, tak bývala s nimi. Je nezamestnaný, vedený na úrade práce niekedy od konca marca 2015. Je bez príjmu, pretože všetky prostriedky sú mu zadržované, všetko ide na dlhy, a tak isto sám žije na dlh. Musí si požičiavať, aby vôbec mohol prežiť. Je mu priznaný dôchodok zo Sociálnej poisťovne, ale fyzicky nič nedostáva. Priznali mu aj dôchodok z Českej republiky, ale ten tiež ide na dlhy. V akej výške mu je priznaný dôchodok z Českej republiky, si nepamätá. Pracovný pomer u posledného zamestnávateľa skončil okamžitou výpoveďou z jeho strany. Bolo to z dôvodu, že mu zamestnávateľ nevyplácal mzdu a ani doteraz mzdu vyplatenú nemá. Keďže mu zamestnávateľ nedal posudok, tak si nemôže ani nájsť žiadne zamestnanie.

17) Ku svojim aktuálnym pomerom otec navrhovateľa uviedol, že zamestnaný nie je. Nie je evidovaný. Príjem zo zamestnania nemá. Je voči nemu vedená exekúcia 5 Er 257/2007 na výživné na dcéru B. podľa

neúčinného exekučného titulu, ďalej exekúcia 3 Er 621/2014 na navrhovateľa. Podľa upovedomenia má zaplatiť do 6 000,-- € a sú tu aj ďalšie exekúcie a poplatky. Na dcéru B. v súčasnosti výživné neplatí, nakoľko je tam exekúcia. K otázke súdu, aby sa vyjadril k tvrdeniu splnomocnenej zástupkyne, že mu bolo vyplácané odstupné približne vo výške 190 000,-- Kč, otec navrhovateľa uviedol, že niečo mu bolo vyplatené, ale koľko nevie, avšak ak sa zoberú fakty z jednotlivých spisov a poukazuje na exekúciu 90E 149/2005, tak sa zistí, že mu bolo strhávané výživné vo výške 5 809,-- €. Počas tohto strhávania dostal na výplatu len 5 000,-- Kč a z toho sa musel živiť, cestovať do práce, rovnako tak v plnej výške aj živiť D., platiť výživné, takže si musel požičať peňažné prostriedky a z tohto to vracal a doposiaľ má dlhy. Ak od roku 2009 bol nezamestnaný, bola to obdobná situácia, pretože úrady mali problém mu vyplatiť aj podporu. Musel živiť seba aj vysokoškoláka D.. Exekúcia 90 E 149/2005 bola zastavená pre neúčinný exekučný titul. Nevie uviesť, v akej výške dostal finančné zadosťučinenie za prietahy spôsobené v súdnom konaní. Opakovane poukázal na § 32 Zákona o rodine. Uviedol, že jemu sa prikazuje iba platiť a druhá strana bezplatne užíva byt, má finančné prostriedky na účtoch, deti majú prostriedky na účtoch. Žiadal, aby súd preskúmal § 451 a § 452 Občianskeho zákonníka a § 32 Zákona o rodine. Protiprávnou exekúciou, ktorá bola vykonaná na základe chybného rozhodnutia, aby mohol vôbec žiť, musel si požičať a dlhy má doteraz.

18) Otec navrhovateľa rozporoval náklady na navrhovateľa. Uviedol, že náklady na navrhovateľa neboli preukázané, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. Navrhovateľovi platil výživné dobrovoľne na účet. Vyplýva to zo spisu 8 C 147/2005, strana 670, kde je presne uvedené, v ktorých mesiacoch platil, a tak isto aj sumy, ktoré mu dával, keď pracoval od roku 2012, čo potvrdila aj samotná exmanželka v konaní 8 C 147/2005. Ešte exmanželka dostala aj náhradné výživné plus výživné v sume 5 809,-- €, ktoré je vyčíslené v konaní 2 T 138/2011. Z uvedeného vyplýva, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a zo všetkých týchto dôvodov je potrebné ho zamietnuť. Otec navrhovateľa tiež poukázal na to, že má tri deti. B. vyštudovala vysokú školu, získala bakalársky titul a ako vyplýva z konania 8 C 147/2005, strana 670, ako aj zo sumáru, mala úspory vo výške 8 000,-- €. B. študovala a úspory jej stúpali. Získala aj finančné zadosťučinenie vo výške 5 000,-- €. L. vyštudoval iba strednú školu a dosiahol úspory vo výške 1 oproti B. a dosiahol finančné zadosťučinenie vo výške 1 000,-- €. Pokiaľ ide o D., tak vyštudoval vysokú školu s finančnými úsporami vo výške mínus 48 000,-- Sk, ktoré mu exmanželka protiprávne ukradla a D. dostal ešte odmenu takú, že sa mu protiprávne bráni užívať byt a veci má v tomto byte. Exmanželka na syna D. poberala do 31. 12. 2007 prídavky a daňový bonus, ktorý mu nedávala a ešte podľa 8 C 59/2003-235 je dlžná sumu, ktorá je tam uvedená. Je škoda, že sa nezisťuje, koľko exmanželka v rozhodnom období usporila. Pokiaľ ide o neho, zostali mu iba dlhy a exekúcie. Otec navrhovateľa navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný, nakoľko by došlo k obohateniu exmanželky.

19) Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 8C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co 144/2010 zo dňa 30. júna 2010 bol otec navrhovateľa zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľa za obdobie od 9.3.2004 do 18.2.2007 vo výške 33,19 € mesačne a od 19.2.2007 naďalej vo výške 49,79 € mesačne. Z odôvodnenia rozsudku, č. k. 8 C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 vyplývalo, že v čase rozhodovania súdu citovaným rozsudkom bol navrhovateľ maloletý. Dňa 19.2.2007 dosiahol 14. rok veku a začal navštevoval strednú školu, teda jeho potreby sa zvýšili z dôvodu návštevy školy mimo miesta bydliska, kde musí denne dochádzať. Matka bola živnostníčka, v období od 9.3.2004 do mesiaca november 2005 bola nezamestnaná, bola evidovaná na úrade práce a podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny poberala hmotné dávky v sume na vtedy platnú menu vo výške 4.320,- Sk a 5.820,- Sk. Od novembra 2005 sa matka zamestnala. Otec navrhovateľa v roku 2009 dosiahol priemerný zárobok za 4 mesiace vo výške na vtedy platnú menu 84.864,- Sk. Dňom 30.4.2009 bol s otcom navrhovateľa pracovný pomer ukončený pre nadbytočnosť a od tohto dňa, hoci sa zaevidoval na úrade práce a bol i práceneschopný, nedostal ani podporu v nezamestnanosti, ani peňažné dávky a nikde nepracoval. Obaja rodičia navrhovateľa sú spoluvlastníkmi bytu v Č. a otec navrhovateľa je i vlastníkom rodinného domu v S.. Obaja rodičia vtedy maloletého L. mali aj vyživovaciu povinnosť k deťom D. J. B., ktorí boli študentmi vysokej školy.

20) Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5P/247/2010-46 zo dňa 29.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9 CoP 33/2011 zo dňa 28. 4. 2011 súd s právoplatnosťou dňa 17. 8. 2011 zamietol návrh otca na nariadenie osobnej striedavej starostlivosti a zrušenie výživného ku L. L. a s právoplatnosťou dňa 6. 1. 2011 zamietol návrh matky na zvýšenie výživného na v tom čase maloletého L. L.. Z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplývalo, že súd mal preukázané, že dňom 30.4.2009 bol s otcom skončený pracovný pomer pre nadbytočnosť, odvtedy bol evidovaný na úrade práce, podporu

v nezamestnanosti nedostal. Od 1.12.2009 mu bol vyplácaný peňažný príspevok za opatrovanie, tento bol do júna 2010 vyplácaný v sume 192,94 €, od júna 2010 v sume 169,08 € naďalej. Vzhľadom na tú skutočnosť, že o výživnom bolo naposledy rozhodované pred rokom a súd vtedy vychádzal zo skutkového stavu, že otec bol nezamestnaný, vedený na úrade práce, nepoberal peňažné dávky ani nikde nepracoval a od 1.12.2009 začal poberať zaopatrovací príspevok, u otca navrhovateľa teda došlo od posledného rozhodnutia k zvýšeniu príjmu, avšak vzhľadom na krátkosť doby, ktorá uplynula od posledného právoplatného rozhodnutia o výživnom, súd návrh na zvýšenie výživného zamietol.

21) Navrhovateľ podľa potvrdenia P. P. B. M. L. zo dňa 13.6.2014 študoval na uvedenej strednej škole v študijnom odbore mechanik- mechatronik od 1.9.2008 do 27.5.2013. Štúdium ukončil maturitnou skúškou.

22) V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol navrhovateľ vedený podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca od 30.8.2013 do 4.12.2013. Dňa 5.12.2013 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu zamestnania sa. Počas doby evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie. Do poistenia v Sociálnej poisťovni bol navrhovateľ podľa oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 6.11.2014 prihlásený ako zamestnanec u zamestnávateľa D. P., P.D..G., A. od 5.12.2013.

23) Podľa potvrdenia D. P. P. P. D.. G.. zo dňa 8. 12. 2014 navrhovateľ dosiahol za obdobie od novembra 2013 do novembra 2014 priemernú čistú mzdu vo výške 299,98 €.

24) Podľa oznámenia T. Č., P. R., U. navrhovateľ v období od januára 2010 do decembra 2010 dosiahol v T. Č., P. R. príjem na dohodu o brigádnickej práci študenta vo výške spolu 512,55 € a za obdobie od januára 2011 do decembra 2011 vo výške spolu 221,80 €.

25) Podľa oznámenia spoločnosti B. L. P., P.D..G.. bola s navrhovateľom uzatvorená dohoda na obdobie od 4.10.2011 do 28.6.2012, od 29.6.2012 do 25.9.2012, od 1.1.2013 do 28.3.2013.

26) Otec navrhovateľa bol podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor služieb zamestnanosti zo dňa 16. 6. 2014 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 1.5.2009 do 2.7.2012. Dňom 3.7.2012 bol vyradený z evidencie uchádzačov z dôvodu zamestnania sa. Počas doby evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné zamestnanie. Následne podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca zo dňa 15.5.2015 bol otec navrhovateľa opätovne od 24.3.2015 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Od 15.2.2010 bol podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 18.4.2011 prihlásený do poistenia v Sociálnej poisťovni ako občan poberajúci peňažný príspevok za opatrovanie. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, číslo: CA2/OPHN/SOC/2013/37745-001 zo dňa 17. 7. 2013 bol otec navrhovateľa uznaný za občana v hmotnej núdzi a bola mu priznaná dávka a príspevky v sume 42,49 € mesačne počnúc od 1. 8. 2010. Podľa oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie pomoci v hmotnej núdzi z o dňa 28.10.2014 otec navrhovateľa bol od 1.8.2010 do 31.12.2011 vrátane poberateľom dávky a príspevku v hmotnej núdzi. Dávka a príspevky v hmotnej núdzi boli za celé obdobie poukázané v mesiaci október 2013.

27) Podľa potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2010 bol otec navrhovateľa poberateľom dávky v hmotnej núdzi od mesiaca august 2010 do mesiaca december 2010 vo výške 42,29 € mesačne. Za rok 2011 bol otec navrhovateľa poberateľom dávky v hmotnej núdzi v období od januára do júla vo výške 42,29 € mesačne a od augusta do decembra vo výške 16,10 € mesačne. Spolu za celé obdobie bola suma dávky a príspevkov v hmotnej núdzi spolu vo výške 587,98 €.

28) Podľa oznámenia spoločnosti N.-P., P.D..G.. zo dňa 11.6.2014 otec navrhovateľa pracoval v uvedenej spoločnosti od 3.7.2012 a jeho čistý príjem na pracovnú zmluvu bol v roku 2012 za obdobie od 3.7.2012 do 31.12.2012 vo výške 4.555,21 €, za rok 2013, t.j. od 1.1.2013 do 31.12.2013 vo výške 9.436,20 € a za rok 2014, t.j. od 1.1.2014 do 30.4.2014 vo výške 3.148,26 €. Priemerný čistý príjem za rok 2012 v uvedenej spoločnosti otec navrhovateľa dosiahol vo výške 759,20 €, za rok 2013 vo výške 786,35 € a za obdobie roku 2014 vo výške 787,07 €.

29) Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, Ústredie číslo: XXX XXX XXXXX zo dňa 10.9.2012 bol otcovi navrhovateľa priznaný od 12.1.2012 invalidný dôchodok vo výške 12,- € mesačne. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 8. 12. 2017 bola otcovi navrhovateľa od 1. 1. 2013 suma invalidného dôchodku zvýšená na sumu 12,60 € mesačne, od 1. 1. 2014 na sumu 13,-- € mesačne, od 1. 1. 2015 na sumu 13,30 € mesačne, od 1. 1. 2016 na sumu 13,40 € mesačne, od 1. 1. 2017 na sumu 13,80 €. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 24. 3. 2018 je aktuálna suma dôchodku otca od 1. 1. 2018 vo výške 14,20 € mesačne. Otec navrhovateľa je poberateľom invalidného dôchodku z Českej republiky od 12. 1. 2012. K 1. 1. 2018 mu náleží suma 8 602,- Kč mesačne. Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne zo dňa 24. 5. 2018 bol otcovi navrhovateľa prvýkrát poukázaný doplatok na invalidný dôchodok za obdobie od 12. 1. 2012 do 11. 10. 2012 dňa 24. 9. 2012 v úhrnnej sume 108,-- €. Invalidný dôchodok podľa právnych predpisov Českej republiky bol priznaný od 12. 1. 2012 v sume 7 690,-- Kč mesačne. Od 1. 1. 2014 patrí otcovi navrhovateľa invalidný dôchodok podľa právnych predpisov Českej republiky v sume 7 831,-- Kč mesačne, od 1. 1. 2015 v sume 7 979,-- Kč mesačne, od 1. 1. 2016 v sume 8 019,-- Kč mesačne, od 1. 1. 2017 v sume 8 252,-- Kč mesačne a od 1. 1. 2018 v sume 8 602,-- Kč mesačne.

30) Podľa oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečenia bol otcovi navrhovateľa za obdobie od 1. 1. 2012 do 31. 10. 2012 vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 74 078,-- Kč. Zúčtovanie výplaty bolo vykonané dňa 9. 11. 2012. Za obdobie od 1. 11. 2012 do 30. 11. 2013 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 101 169,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol dňa 2. 1. 2014. Za obdobie od 1. 12. 2013 do 31. 3. 2014 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 31 292,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol dňa 12. 5. 2014. Za obdobie od 1. 4. 2014 do 31. 7. 2014 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok spolu v sume 31 324,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol dňa 15. 8. 2014. Za obdobie od 1. 8. 2014 do 30. 9. 2014 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 15 662,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol dňa 24. 10. 2014. Za obdobie od 1. 10. 2014 do 31. 1. 2015 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 31 472,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol dňa 12. 2. 2015. Za obdobie od 1. 2. 2015 do 31. 3. 2015 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 15 958,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol dňa 10. 4. 2015. Za obdobie od 1. 4. 2015 do 31. 7. 2015 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 31 916,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol dňa 13. 8. 2018. Za obdobie od 1. 8. 2015 do 31. 10. 2015 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 23 937,-- Kč a dátum zúčtovania výplaty bol 7. 1. 2016. Za obdobie od 1. 11. 2015 do 31. 1. 2016 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 23 977,-- Kč s dátumom zúčtovania výplaty dňa 11. 2. 2016. Za obdobie od 1. 2. 2016 do 30. 6. 2016 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 40 095,-- Kč a za obdobie od 1. 2. 2016 do 30. 6. 2016 v sume 1 200,-- Kč s dátumom zúčtovania výplaty dňa 21. 7. 2016. Za obdobie od 1. 7. 2016 do 31. 10. 2016 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 32 076,-- Kč s dátumom zúčtovania výplaty dňa 10. 11. 2016. Za obdobie od 1. 11. 2016 do 28. 2. 2017 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 32 542,-- Kč s dátumom zúčtovania výplaty dňa 9. 3. 2017. Za obdobie od 1. 3. 2017 do 31. 5. 2017 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 24 756,-- Kč s dátumom zúčtovania výplaty dňa 8. 6. 2017. Za obdobie od 1. 6. 2017 do 31. 8. 2017 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 24 756,-- Kč s dátumom zúčtovania výplaty dňa 14. 9. 2017. Za obdobie od 1. 9. 2017 do 31. 1. 2018 bol otcovi navrhovateľa vyplatený invalidný dôchodok v sume spolu 41 610,-- Kč s dátumom zúčtovania výplaty dňa 18. 1. 2018.

31) Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 8 C 147/2005 predmetom konania je nárok navrhovateľky B. L., M. XX. X. XXXX voči I. J. L., M. X. X. XXXX na výživné. Uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 10 Co 334/2016-566 zo dňa 26. 7. 2017 bol rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 8 C 147/2005-467 zo dňa 6. 3. 2014 zrušený vo výroku o uložení povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľke výživné za obdobie od 7. 12. 2004 do 22. 7. 2012 a vo výroku o náhrade konania a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia citovaného uznesenia Krajského súdu v Žiline, č. k. 10 Co 334/2016-566 zo dňa 26. 7. 2017 vyplývalo, že súd vychádzal z toho, že navrhovateľka bola vedená do 20. 7. 2012 ako študentka. Bez ohľadu na to, že ide len o tvrdenie samotnej navrhovateľky, nie je dotknuté konštatovanie postačujúce pre vyslovenie stanoviska súdu v otázke záveru rozhodného obdobia. Na pojednávaní dňa 27. 9. 2012, t. j. po vyššie uvedenom dátume - jej zástupkyňa uviedla, že „navrhovateľka doposiaľ neukončila štúdium, nemala vytyčený termín štátnice ... musela absolvovať cvičenia a písala diplomovú prácu“. Z citovaného prednesu sa minimálne javí že ešte v septembri 2012 mala navrhovateľka vykonávať činnosti smerujúce k (riadnemu) ukončeniu štúdia. To je však v rozpore s jej vlastným výslovným vyjadrením viažucim sa na

deň 22. 7. 2012. Bude potrebné jednoznačne vymedziť, dokedy sa navrhovateľka štúdiom na vysokej škole pripravovala na budúce povolanie a či štúdiom riadne ukončila. Zároveň je nutné vyhodnotiť, či dôvod predĺženia štúdia - oproti predpokladanému a pôvodne určenému ukončeniu v letnom semestri akademického roku 2010/2011 - je možné „pričítať“ odporcovi. Inými slovami, či prípadná dlhšia príprava na budúce povolanie, ako je štandardné trvanie vysokoškolského štúdia (samozrejme, ak bolo zavŕšené jeho ukončením), bola/je opodstatnená. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia odvolacieho súdu tiež vyplynulo, že na vyplatenie odstupného (spolu s príjmom za mesiac apríl 2009 v sume 194 094,-- Kč) je nutné prihliadnuť taktiež k danému dňu/konkrétnejmu obdobiu, pričom je na mieste - práve vzhľadom na charakter tejto pracovnej odmeny a skončenie pracovného pomeru pre nadbytočnosť - rozpočítať predmetný príjem na nasledujúce mesiace, v ktorých bola odporcovi zároveň vyplácaná i dávka v nezamestnanosti. Konanie v právnej veci vedenej pod spisovou značkou 8 C 147/2005 doposiaľ nie je právoplatne skončené.

32) Z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Čadca vedeného pod spisovou značkou 8 C 147/2005 mal súd tiež zistené, že otcovi navrhovateľa podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 6. 8. 2013 bola vyplatená dávka v nezamestnanosti v období od 1. 5. 2009 do 18. 12. 2009 spolu vo výške 4 310,30 €. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny zo dňa 24. 7. 2013 bol otec navrhovateľa poberateľom peňažného príspevku na opatrovanie, ktorý poberal na svoju matku v období od 1. 12. 2009 do 30. 6. 2012, a to od 1. 12. 2009 do 30. 6. 2010 v sume 192,94 € mesačne, od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2011 v sume 169,08 € mesačne a od 1. 7. 2011 do 30. 6. 2012 v sume 195,27 € mesačne. Od 1. 7. 2012 bol otcovi navrhovateľa peňažný príspevok na opatrovanie odňatý a zastavená výplata a otec navrhovateľa nepoberá žiadne peňažné príspevky z oddelenia peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností. Dňa 30. 11. 2011 otec navrhovateľa uzatvoril so spoločnosťou N.-P., P. D. G.. dohodu o vykonaní práce na obdobie od 8. 12. 2011 do 28. 2. 2012 s dojednanou odmenou vo výške 120,-- € mesačne. Dňa 27. 2. 2012 bol k dohode o vykonaní práce uzatvorený dodatok, podľa ktorého zamestnávateľ po dohode s otcom navrhovateľa ako zamestnancom predlžuje dohodu o vykonaní práce o mesiac, teda do 31. 3. 2012. Odmena bola dohodnutá vo výške 120,-- € za odpracovaný mesiac. Dodatok k dohode o vykonaní práce bol platný od 29. 2. 2012 do 31. 3. 2012. Dňa 26. 3. 2012 bol medzi zamestnávateľom a otcom navrhovateľa ako zamestnancom uzatvorený dodatok k dohode o vykonaní práce platný od 1. 4. 2012 do 30. 4. 2012 s dojednanou odmenou vo výške 120,-- € za odpracovaný mesiac a dňa 25. 4. 2012 dodatok platný od 1. 5. 2012 do 31. 5. 2012 s dojednanou odmenou za odpracovaný mesiac vo výške 120,-- €. Podľa mzdového listu za obdobie od 12/2011 do 5/2012 zo spoločnosti N.-P., P. D. G.. otec navrhovateľa dosiahol za uvedené obdobie čistú mzdu spolu vo výške 720,-- €. Zo zápisnice o pojednávaní, sp. zn. 8 C 147/2005 zo dňa 27. 9. 2012 vyplynulo vyjadrenie zástupkyne navrhovateľky, že odporca na syna L. výživné neplatí, dal mu nejakých 100,-- €, hoci teraz syn ide maturovať a odporca to dobre vie.

33) Podľa oznámenia učtárne Okresného súdu Čadca zo dňa 19. 6. 2018 v konaní vedenom pod spisovou značkou 8 C 147/2005 bola otcovi navrhovateľa poukázaná dňa 7. 1. 2015 z titulu finančného zadostučinenia v konaní vedenom pod spisovou značkou 7 C 31/2006 na základe rozhodnutia, sp. zn. I. ÚS 355/2014-29 suma 1 500,-- €, dňa 7. 1. 2015 poukázaná v konaní vedenom pod spisovou značkou 8 C 147/2005 na základe rozhodnutia, sp. zn. I.ÚS 166/2014-47 suma vo výške 4 000,-- €, dňa 28. 5. 2015 poukázaná suma 5 000,-- € v konaní vedenom pod spisovou značkou 3 T 81/2014 (1T27/2011) na základe rozhodnutia, sp. zn. II. ÚS 500/2014-39, dňa 9. 12. 2016 suma vo výške 1000,-- €, ktorá bola vrátená dňa 19. 1. 2017 a opätovne zaslaná dňa 30. 1. 2017, a to v konaní vedenom pod spisovou značkou 7 C 31/2006 na základe rozhodnutia, sp. zn. I.ÚS 401/2016-28 a dňa 26. 10. 2017 bola poukázaná suma 1 000,-- €, vrátená bola dňa 5. 12. 2017 a opätovne zaslaná dňa 8. 12. 2017 v konaní vedenom pod spisovou značkou 10 C 38/2011 na základe rozhodnutia III. ÚS 614/2016-31 v sume 1 500,-- €.

34) Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 614/2016-31 zo dňa 1. 8. 2017 bolo otcovi navrhovateľa priznané v danom súdnom konaní finančné zadostučinenie vo výške 1 500,-- €. Podľa žiadosti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o dohľad a ďalšie zo dňa 18. 12. 2017 bola otcovi priznaná nemajetková ujma vo výške 2 700,-- €.

35) Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 6 C 150/2014 bola rozsudkom, č. k. 6 C 150/2014-14 zo dňa 5. 3. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 10 Co 271/2015-28 zo dňa 29. 10. 2015 s účinnosťou od 1. 7. 2014 zrušená vyživovacia povinnosť navrhovateľky Q. L., M.. XX.

X. XXXX voči I.. D. L., M.. X. X. XXXX určená rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 8 C 184/2009-50 zo dňa 12. 7. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 9 Co 332/2010-61 zo dňa 30. 9. 2010 z dôvodu, že I.. D. L. sústavnú prípravu na povolanie ukončil vysokoškolským stupňom štúdia dňa 10. 6. 2014, následne (od 11. 6. 2014) bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Zamestnanie získal k 1. 2. 2015.

36) Podľa oznámenia spoločnosti A. zo dňa 19.5.2009 bolo zaslané v prospech D. L.A. J. L. L. dlžné výživné od 1.8.2003 do 31.5.2006 spolu v sume 85.000,- Sk matke menovaných. Počnúc mzdou za mesiac máj 2006 bola na výživné pravidelne zrážaná suma vo výške 1.500,- Sk pre D. L. a vo výške 1.000,- Sk pre L. L. až do 30.11.2008. Počnúc mesiacom december 2008 bolo zasielané výživné pre D. L. vo výške 49,79 € a pre L. L. vo výške 33,19 € až do ukončenia pracovného pomeru otca. Naposledy bolo výživné zaslané zo mzdy za mesiac apríl 2009 na mesiac máj 2009.

37) Podľa oznámenia Prvej stavebnej sporiteľne zo dňa 23.7.2015 na meno navrhovateľa Prvá stavebná sporiteľňa evidovala v roku 2010 účet stavebného sporenia, na ktorý bol dňa 17.2.2010 naučtovaný vklad vo výške 532,- € z účtu s názvom Q. L.. Uvedený účet zanikol 4.11.2011 na základe žiadosti o prevod zmluvy o stavebnom sporení na nového nadobúdateľa Q. L..

38) Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 2To 49/2016-432 zo dňa 3.8.2016 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, č. k. 1T 27/2011 zo dňa 25.2.2016, ktorým súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. d) Trestného poriadku a obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku. Z odôvodnenia citovaného rozsudku Krajského súdu v Žiline vyplynulo, že podľa obžaloby si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť od 1.7.2009 najmenej do podania obžaloby. Obžaloba bola podaná 24.2.2011. Objektívne bolo preukázané, že v uvedenom období bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi od 1.8.2010 do 31.12.2011. Bolo preukázané, že vyživovaciu povinnosť za obdobie od 15.6.2009 do 15.4.2010 si plnil. Plnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného v ostatnom období preukázané nebolo. Samotné takéto zistenie však neznamená, že sa obžalovaný dopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Pre vyslovenie záveru, že sa dopustil trestného činu zanedbania povinnej výživy je potrebné mať preukázanú aj subjektívnu stránku, a to formu zavinenia, či už úmyselného alebo nedbanlivostného konania. Úmyselným vyháňaním sa plneniu vyživovacej povinnosti sa rozumie také konanie páchatel'a, ktorý nielenže neplní svoju povinnosť vyživovať iného najmenej 3 mesiace v období 2 rokov, ale podniká zároveň kroky a robí všetko preto, aby sa tejto povinnosti vyhol alebo aby zmaril, či podstatne sťažil alebo oddialil možnosť vymáhania nároku na výživné. Zo správania sa obžalovaného v rozhodnom období nemožno vyvodit', že by sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej vyživovacej povinnosti. Podľa jeho tvrdenia výživné platil dobrovoľne, pokiaľ to bolo možné. Kúpil synovi mobilný telefón, bubny a pokiaľ pracoval, prispieval na výživu aj viac, ako bolo určené súdom. Potom odvolacia výhrada obžalovaného, že nekonal úmyselne a jeho konaním nebola preukázaná subjektívna stránka, je opodstatnená. Konaním obžalovaného nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu, teda nebolo preukázané, že by sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať maloletého syna.

39) Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca vedeného pod spisovou značkou 3 Er 621/2014 (pred súdnym exekútorom T.. C. Ď. vedené pod spisovou značkou Ex 187/2014) sa oprávnený L. L. domáha voči povinnému I.. J. L. vymoženia zameškaného výživného vo výške 3 640,70 € a bežného výživného počnúc mesiacom december 2014 naďalej. Povinný proti exekúcii podal námietky, o ktorých doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

40) Podľa oznámenia súdnej exekútky T.. C. Ď. v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 187/2014 neboli vymožené žiadne finančné prostriedky. Povinný podal námietky, o ktorých doposiaľ rozhodnuté nebolo. Povinnému boli nariadené zrážky zo mzdy a zrážky PN. Nie je však známe, koľko deponuje zamestnávateľ a Sociálna poisťovňa.

41) Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, č. k. 8 Er 134/2008 súd uznesením, č. k. 8 Er 134/2008-12 zo dňa 20. 6. 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 CoE 103/2008-19 zo dňa 29. 12. 2008 podanie oprávneného s právoplatnosťou dňa 7. 3. 2009 odmietol. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. k. 4 Cdo 170/2011-62 zo dňa 28. 9 2011 dovolacie konanie o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 CoE 103/2008 zo dňa 29. 12. 2008 zastavil.

42) Podľa § 26 ods. 1 Zákona o rodine ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 32 ods. 5 Zákona o rodine maloleté dieťa má právo požiadať rodičov alebo osoby, ktoré spravujú jeho majetok, o vyúčtovanie týkajúce sa správy jeho majetku, toto právo zanikne, ak sa neuplatnilo na súde do troch rokov po skončení správy majetku. Práva dieťaťa zo zodpovednosti za škodu a z bezdôvodného obohatenia zostávajú zachované.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 3 Zákona o rodine v prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

43) V zmysle citovaných ustanovení Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou a trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť je ustálenou súdnou praxou chápaná ako schopnosť samostatne z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Ak dieťa schopnosťou samostatne sa živiť nedisponuje, napríklad z dôvodu sústavnej prípravy na svoje budúce povolanie, má právo na výživné od svojich rodičov. Dieťa má právo spolupodieľať sa na životnej úrovni rodičov. Výživné má zodpovedať odôvodneným potrebám dieťaťa a zároveň musí zodpovedať aj schopnostiam a možnostiam rodičov. Zmena už raz určeného výživného musí byť odôvodnená kvalifikovanou, podstatnou a trvalou zmenou na strane dieťaťa, resp. jeho rodičov, pričom výživné na plnoleté dieťa na rozdiel od maloletého dieťaťa možno priznať najskôr odo dňa začatia súdneho konania.

44) V súdnom prípade sa navrhovateľ voči otcovi domáha určenia (správne zvýšenia) výživného, ktorý nárok si navrhovateľ voči otcovi uplatňuje za obdobie počnúc od 20. 2. 2011. Je nesporným, že

navrhovateľ uvedený návrh na zvýšenie výživného podal už ako plnoletý po dovŕšení svojej plnoletosti a podal ho podľa prezenčnej pečiatky súdu dňa 28. 2. 2011. Uvedeným dňom 28. 2. 2011 začalo dané súdne konanie. S prihliadnutím k vyššie citovanému § 77 ods. 1 Zákona o rodine a už uvedenému, že plnoletej osobe možno výživné priznať najskôr odo dňa začatia súdneho konania (späťne pred začatím súdneho konania možno priznať výživné iba maloletému dieťaťu, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa), je navrhovateľom ako plnoletou osobou uplatnený nárok za obdobie pred začatím daného súdneho konania, t. j. za obdobie od 20. 2. 2011 do 27. 2. 2011 z týchto dôvodov neopodstatnený. V tomto smere súd poukazuje i na závery odvolacieho súdu prijaté v uznesení, č. k. 8 Co 354/2017-344 zo dňa 28. 12. 2017 (bod 13 uznesenia), podľa ktorých s prihliadnutím na § 77 Zákona o rodine možno výživné na plnoletú osobu priznať najskôr od začatia súdneho konania, preto bolo dôvodné návrh navrhovateľa za obdobie od 20. 2. 2011 do 27. 2. 2011 zamietnuť. Preto súd z týchto dôvodov návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného za obdobie od 20. 2. 2011 do 27. 2. 2011 bez skúmania, či v uvedenom období existovala zmena pomerov na strane účastníkov oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom odôvodňujúca zmenu výšky určeného výživného, zamietol.

45) V ďalšom konaní sa súd zaoberal návrhom navrhovateľa na zvýšenie výživného za nasledujúce obdobie počnúc od 28. 2. 2011, ktorým dňom začalo dané súdne konanie. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľovi rozhodované rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5 P 247/2010-46 zo dňa 29. 11. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9 CoP 33/2011 zo dňa 28. 4. 2011. Citovaným rozsudkom, č. k. 5 P 247/2010-46 zo dňa 29. 11. 2010 v spojení s rozsudkom, sp. zn. 9 CoP 33/2010 zo dňa 28. 4. 2011 bol zamietnutý návrh otca na zverenie v tom čase maloletého navrhovateľa do striedavej starostlivosti rodičov a zrušenie výživného, ako aj bol zamietnutý návrh matky na zvýšenie výživného. V čase tohto posledného rozhodnutia o výživnom bol navrhovateľ študentom strednej školy v B. M. L.. Otec navrhovateľa bol nezamestnaný po tom, čo s ním bol dňom 30. 4. 2009 skončený pracovný pomer pre nadbytočnosť. Otec bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Podporu v nezamestnanosti nedostal. Od 1. 12. 2009 poberal peňažný príspevok za opatrovanie, ktorý mu bol do júna 2010 vyplácaný vo výške 192,94 € mesačne a od júna 2010 vo výške 169,08 € mesačne naďalej. V nadväznosti na citované posledné rozhodnutie o výživnom rozsudkom, č. k. 5 P 247/2010-46 zo dňa 29. 11. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9 CoP 33/2011 zo dňa 28. 4. 2011, ktorým boli návrhy na zmenu vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi zamietnuté, zostala otcovi zachovaná vyživovacia povinnosť voči navrhovateľovi určená rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 8 C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7 Co 144/2010 zo dňa 30. 6. 2010 počnúc od 19. 2. 2007 vo výške 49,79 € mesačne.

46) V uvedenom období od 28. 2. 2011 bol navrhovateľ naďalej študentom P. G. Š. P. F. B. M. L.. Podľa potvrdenia menovanej školy bol navrhovateľ študentom uvedenej strednej školy v období od 1. 9. 2008 do 27. 5. 2013, kedy štúdium ukončil maturitnou skúškou. V tomto období mal navrhovateľ naďalej zvýšené výdavky spojené so štúdiom na zakupovanie základných študijných potrieb a pomôcok, náklady na cestovné z miesta bydliska do miesta štúdia. Navrhovateľ mal tiež v tomto období aj náklady na voľnočasové aktivity, ako bol florbal, futbal, posilňovanie a s tým spojené náklady na zakupovanie iontových nápojov. Mal tiež náklady na zakupovanie vitamínov v súvislosti so zranením, ktoré utrpel, ako aj mal náklady na základné životné potreby (stravu, bývanie, hygienické potreby, oblečenie, obuv, základnú zdravotnú starostlivosť a pod.). V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol navrhovateľ evidovaný v čase od 30. 8. 2013 do 4. 12. 2013. Dňom 5. 12. 2013 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu nástupu do zamestnania.

47) Otec navrhovateľa bol rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5 P 247/2010-46 zo dňa 29. 11. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9 CoP 33/2011 zo dňa 28. 4. 2011 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a to až do 2. 7. 2012. V období od 1. 8. 2010, teda aj v období spadajúcom do obdobia posledného rozhodnutia o výživnom, až do 31. 12. 2011 bol otec navrhovateľa na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, číslo K.-XXX zo dňa 17. 7. 2013 uznaný za občana v hmotnej núdzi. Priznaná dávka v hmotnej núdzi za celé uvedené obdobie, po ktoré bol otec uznaný za občana v hmotnej núdzi, spolu vo výške 587,98 € bola otcovi vyplatená až následne v mesiaci október 2013. Na rozdiel od pomerov otca v čase posledného rozhodnutia o výživnom otec v období mesiaca december 2011 až máj 2012 vykonával prácu na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 30. 11. 2011 v znení dodatkov k uvedenej dohode zo dňa 27. 2. 2012, zo dňa 26. 3. 2012 a zo dňa 25. 4. 2012 pre spoločnosť N.-

P., P. D., G.. a za uvedené obdobie dosiahol čistý príjem spolu vo výške 720,-- €. Do 30. 6. 2012, rovnako ako v čase vyššie citovaného posledného rozhodnutia o výživnom, otec navrhovateľa poberal peňažný príspevok na opatrovanie. Otec navrhovateľa poberal peňažný príspevok na opatrovanie v sume 192,94 € mesačne od 1. 12. 2009 do 30. 6. 2010, v sume 169,08 € mesačne od 1. 7. 2010 do 30. 6. 2011 a v sume 195,27 € mesačne od 1. 7. 2011 do 30. 6. 2012. Dňom 3. 7. 2012 bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený z dôvodu nástupu do zamestnania do spoločnosti N.-P., P. D., G.. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 759,20 € v roku 2012, priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 786,35 € v roku 2013 a priemerným čistým mesačným príjmom za obdobie od 1. 1. 2014 do 30. 4. 2014 vo výške 787,07 €. Od 24. 3. 2015 bol otec navrhovateľa opätovne zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Zároveň od posledného rozhodnutia o výživnom bol otcovi navrhovateľa priznaný invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne, Ústredie, číslo: XXX XXX XXXXX zo dňa 10. 9. 2012, a to počnúc od 12. 1. 2012 vo výške 12,-- € mesačne, od 1. 1. 2013 vo výške 12,60 € mesačne, od 1. 1. 2014 v sume 13,-- € mesačne, od 1. 1. 2015 vo výške 13,30 € mesačne, od 1. 1. 2016 vo výške 13,50 € mesačne, od 1. 1. 2017 vo výške 13,80 € a od 1. 1. 2018 vo výške 14,20 € mesačne. Prvýkrát bol otcovi dôchodok zo Slovenskej republiky poukázaný za obdobie od 12. 1. 2012 do 11. 10. 2012 dňa 24. 9. 2012 v úhrnej sume 108,-- €. Otcovi navrhovateľa bol tiež priznaný podľa právnych predpisov Českej republiky od 12. 1. 2012 invalidný dôchodok v sume 7 690,-- Kč mesačne, od 1. 1. 2014 v sume 7 831,- Kč mesačne, od 1. 1. 2015 v sume 7 979,-- Kč mesačne, od 1. 1. 2016 v sume 8 019,-- Kč mesačne, od 1. 1. 2017 v sume 8 252,-- Kč a od 1. 1. 2018 v sume 8 602,-- Kč mesačne. Podľa oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečenia bol dátum zúčtovania výplaty invalidného dôchodku z Českej republiky za obdobie do 31. 10. 2012 v sume spolu 74 078,-- Kč dňa 9. 11. 2012. Matka navrhovateľa, ktorá je zároveň splnomocnenou zástupkyňou navrhovateľa v tomto konaní, je rovnako ako v čase posledného rozhodovania o výživnom naďalej zamestnancom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a. s.. Otec navrhovateľa i matka navrhovateľa obaja rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom na navrhovateľa mali vyživovaciu povinnosť aj k synovi D., a to až do 10. 6. 2014, kedy syn D. podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 6 C 150/2014 ukončil sústavnú prípravu na povolanie vysokoškolským stupňom štúdia, ako aj mali vyživovaciu povinnosť k dcére B., ktorá voči otcovi vedie konanie o zvýšenie výživného pod spisovou značkou 8 C 147/2005, ktoré konanie ku dňu rozhodovania súdu v danom súdnom konaní nie je právoplatne skončené a v ktorom konaní je vzhľadom k vyjadreniu dcéry B., že bola vedená ako študentka do 20. 7. 2012 a vyjadreniu splnomocnenej zástupkyne dcéry B. na pojednávaní dňa 27. 9. 2012, z ktorého sa javí, že ešte v septembri 2012 mala dcéra B. vykonávať činnosti smerujúce k (riadnemu) ukončeniu štúdia, vykonávané dokazovanie aj ohľadom určenia záveru rozhodného obdobia pre určenie výživného na dcéru B..

48) Súd pri komplexnom zhodnotení takto preukázaných pomerov na strane navrhovateľa a jeho rodičov i s prihliadnutím k tomu, že výživné má zodpovedať nielen odôvodneným potrebám osoby z výživného oprávnenej, ale jeho výška musí byť aj v schopnostiach a možnostiach osoby z výživného povinnej, dospel k záveru, že za obdobie od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 zvýšenie výživného možné nie je, a to i napriek tomu, že u navrhovateľa zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného nastala, keďže navrhovateľ od posledného rozhodnutia o výživnom dovŕšil plnoletosť a u dospelého mladého muža sú výdavky na stravu, oblečenie, obuv, hygienické potreby, spoločenské a kultúrne vyžitie vyššie, než je tomu u maloletého, hoc dospievajúceho chlapca. Pokiaľ však ide o otca navrhovateľa súd v uvedenom období od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 nemal preukázanú takú zmenu pomerov, na základe ktorej by mohol konštatovať záver, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu navrhovateľa vyšším výživným, než v sume 49,79 € mesačne určenej na navrhovateľa rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 8 C 59/2003-323 zo dňa 19. 11. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7 Co 144/2010 zo dňa 30. 6. 2010.

49) Otec navrhovateľa v uvedenom časovom období od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 bol rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5 P 247/2010-49 zo dňa 29. 11. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9 CoP 33/2011 zo dňa 28. 4. 2011, ktorým súd návrhy na zmenu vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi zamietol, nezamestnaný, vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a až do 31. 12. 2011 bol uznaný za občana v hmotnej núdzi. Na dávky v hmotnej núdzi priznané otcovi za obdobie od 1. 8. 2010 do 31. 12. 2011 súd v uvedenom období od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 prihliadať nemohol, nakoľko tieto dávky boli otcovi vyplatené až po tomto období v mesiaci október 2013. Otec rovnako, ako v čase citovaného posledného rozhodnutia o výživnom, naďalej poberal peňažný príspevok na opatrovanie, a to vo výške 169,08 € mesačne do 30.

6. 2011 a od 1. 7. 2011 do 30. 6. 2012 vo výške 195,27 € mesačne. Za obdobie od 1. 7. 2012 do 2. 7. 2012 súd príjem otca preukázaný nemal v žiadnej výške. Zároveň v uvedenom období od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 trvala naďalej, rovnako ako v čase posledného rozhodnutia o výživnom, aj vyživovacia povinnosť otca k synovi D., ktorý sa až do 10. 6. 2014 naďalej pripravoval na svoje budúce povolanie a bol svojou výživou odkázaný na svojich rodičov a zároveň do uvedeného obdobia od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 spadá aj vyživovacia povinnosť otca k dcére B., keďže k ukončeniu štúdia na vysokej škole u dcéry B. malo dôjsť až po uvedenom dátume 2. 7. 2012 (ako vyplynulo z uznesenia Krajského súdu v Žiline, č. k. 10 Co 334/2016-566 zo dňa 26. 7. 2017 dcéra B. uvádzala, že bola študentkou do 20. 7. 2012 a z prednesu jej splnomocnenej zástupkyne na pojednávaní dňa 27. 9. 2012 sa javilo, že ešte v septembri 2012 mala dcéra B. vykonávať činnosti smerujúce k ukončeniu štúdia). Zmena pomerov na strane otca nastala od 8. 12. 2011 do 31. 5. 2012, kedy otec začal na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 30. 11. 2011 v znení jej dodatkov zo dňa 27. 2. 2012, zo dňa 26. 3. 2012 a zo dňa 25. 4. 2012 vykonávať prácu pre spoločnosť N.- P., P. D. G. a na základe tejto dohody o vykonaní práce si v období od 8. 12. 2011 do 31. 5. 2012 zvýšil svoj príjem o sumu 120,-- € mesačne. Otec tak v období od 28. 2. 2011 do 30. 6. 2011 mal príjem vo výške 169,08 € mesačne z titulu príspevku za opatrovanie, od 1. 7. 2011 do 7. 12. 2011 príjem vo výške 195,27 € mesačne z titulu príspevku za opatrovanie a od 8. 12. 2011 do 31. 12. 2011 sa mu tento príjem zvýšil aj o príjem z dohody o vykonaní práce a od 1. 1. 2012 do 31. 5. 2012 mal príjem vo výške 195,27 € mesačne z titulu príspevku za opatrovanie + 120,-- € mesačne z titulu výkonu práce na základe dohody o vykonaní práce v znení jej dodatkov, od 1. 6. 2012 do 30. 6. 2012 vo výške 195,27 € z titulu peňažného príspevku za opatrovanie a od 1. 7. 2012 do 2. 7. 2012 príjem otca preukázaný nebol. Táto zmena pomerov na strane otca a zvýšenie jeho príjmu o sumu 120,-- € mesačne z dohody o vykonaní práce za obdobie od 8. 12. 2011 do 31. 5. 2012 však podľa názoru súdu nepredstavuje takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na navrhovateľa nad sumu výživného vo výške 49,79 € mesačne určenú na navrhovateľa rozsudkom, č. k. 8 C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7 Co 144/2010 zo dňa 30. 6. 2010, nakoľko nejde o zmenu trvalú, ale ide o zmenu iba prechodnú, dočasnú, nemeniacu podstatným spôsobom pomery otca tak, aby bolo možné konštatovať, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa výživným vyšším než v sume 49,79 € mesačne určeným rozsudkom, č. k. 8 C 59/2003-323 zo dňa 19.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7 Co 144/2010 zo dňa 30. 6. 2010.

50) Pokiaľ aj bol otcovi s účinnosťou od 12. 1. 2012 priznaný invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky v sume 12,-- € mesačne a z Českej republiky v sume 7 690,-- Kč mesačne, súd nemohol na tento dôchodok za obdobie od 12. 1. 2012 do 2. 7. 2012 prihliadať a hodnotiť na jeho základe zmenu pomerov u otca, nakoľko tento dôchodok v uvedenom období od 12. 1. 2012 do 2. 7. 2012 otcovi reálne vyplatený nebol a k jeho výplate zo Slovenskej republiky v úhrnnej sume 108,-- € došlo až dňa 24. 9. 2012 a dátum zúčtovania výplaty invalidného dôchodku z Českej republiky v úhrnnej výške 74 078,-- Kč bol až dňa 9. 11. 2012. Rovnako pokiaľ splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa poukazovala na to, že otec navrhovateľa dostal odstupné vo výške približne 190 000,-- Kč a žiadala, aby súd aj na túto sumu pri svojom rozhodovaní o výživnom prihliadal, bol súd toho názoru, že na tento príjem otca v danom súdnom konaní prihliadať nemôže. Ako vyplynulo zo záverov uznesenia Krajského súdu v Žiline, č. k. 10 Co 334/2016-566 zo dňa 26. 7. 2017, vzhľadom na charakter tejto pracovnej odmeny a skončenie pracovného pomeru pre nadbytočnosť je nutné rozpočítať predmetný príjem na nasledujúce mesiace, v ktorých bola otcovi vyplácaná aj dávka v nezamestnanosti. Z obsahu spisového materiálu 8 C 147/2005 mal súd preukázané, že otcovi navrhovateľa bola vyplácaná podpora v nezamestnanosti od 1. 5. 2009 do 18. 12. 2009. Na toto obdobie aj s prihladením k citovaným záverom Krajského súdu v Žiline v uznesení, č. k. 10 Co 334/2016-566 zo dňa 26. 7. 2017 je potrebné otcovi získať odstupné započítať, a keďže toto obdobie predchádza obdobiu, za ktoré súd o výživnom na navrhovateľa rozhoduje a za ktoré aj pomery navrhovateľa a otca navrhovateľa skúma, nie je možné na tento príjem otca v danom súdnom konaní prihliadať. Na tento príjem otca nie je možné v danom konaní prihliadať ani z toho dôvodu, že tento príjem otca bol známy už v čase predchádzajúcich konaní o výživnom na navrhovateľa, v dôsledku čoho nepredstavuje pre dané konanie novú skutočnosť, ktorú by bolo možné zhodnotiť ako zmenu pomerov na strane otca oproti jeho pomerom v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom na navrhovateľa. Preto z týchto dôvodov súd na tento príjem otca v danom súdnom konaní neprihliadal. Z rovnakých dôvodov súd nemohol prihliadať ani na tvrdenia splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, že otec navrhovateľa tesne pred rozvodom v roku 2002 vybral spoločné prostriedky, zobral zo spoločného majetku určitý majetok, nakoľko tieto tvrdenia s ohľadom časového obdobia, do ktorého ich splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa

zaradila, spadali do obdobia ešte predchádzajúcich súdnych konaní o výživnom na navrhovateľa. Nešlo preto o nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu pomerov účastníkov v danom súdnom konaní oproti poslednému rozhodnutiu o výživnom. Súd neprihliadal ani na tvrdenie splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, že otec navrhovateľa odpredal motorové vozidlo a finančné prostriedky neboli zahrnuté ani do masy bezpodielového spoluvlastníctva, ani nie sú zohľadnené v tomto konaní, ani v konaní dcéry B.. S prihliadnutím k uvedenému vyjadreniu splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, že prostriedky z predaja neboli zahrnuté ani do masy bezpodielového spoluvlastníctva, súd vyvodil, že aj tento majetok - motorové vozidlo bolo známe už v čase predchádzajúcich súdnych konaní o výživnom na navrhovateľa, a preto ani tento majetok nepredstavuje okolnosť majúcu za následok iné pomery účastníkov, než tomu bolo v čase posledného rozhodnutia o výživnom. Preto z tohto dôvodu súd ani na toto tvrdenie splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa neprihliadal, a preto v tomto konaní ani ďalej nevykonával dokazovanie ohľadom týchto tvrdení splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, nakoľko to považoval za nadbytočné. Tiež pokiaľ splnomocnená zástupkyňa navrhovateľa poukazovala na to, že otec navrhovateľa získal finančné zadosťučinenie vo výške približne 15 000,-- €, súd z hľadiska určenia výživného na navrhovateľa na tento príjem otca prihliadať nemohol, nakoľko uvedené finančné zadosťučinenie otec získal až v následnom období po období, ktoré je predmetom daného konania. Na toto otcom získané zadosťučinenie môže súd prihliadať iba z hľadiska prípadnej lehoty splatnosti prípadného zameškaného výživného tak, ako vo svojom uznesení, č. k. 8 Co 354/2017-344 zo dňa 28. 12. 2017 poukázal aj odvolací súd (bod 21). Zo všetkých uvedených dôvodov súd preto u otca navrhovateľa za uvedené obdobie od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 nemal preukázané také pomery, na základe ktorých by mohol konštatovať, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na navrhovateľa vyšším výživným než bolo výživné určené v sume 49,79 €, hoci nepochybne by potreby navrhovateľa vyššie výživné odôvodňovali. Preto súd návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného za obdobie od 28. 2. 2011 do 2. 7. 2012 bol nútený zamietnuť.

51) Zmenu pomerov na strane otca navrhovateľa mal súd preukázanú až počnúc dňom 3. 7. 2012, kedy sa otec navrhovateľa zamestnal v spoločnosti N.-P., P. D.. G... Zamestnaním sa otec získal pravidelne sa opakujúci príjem. Otec navrhovateľa zo zamestnania v spoločnosti N.-P., P. D.. G.. dosiahol v roku 2012 počnúc od 2. 7. 2012 do 31. 12. 2012 priemerný čistý mesačný príjem v sume 759,20 €, za rok 2013 v sume 786,35 € a za obdobie roku 2014 od 1. 1. 2014 do 30. 4. 2014 v sume 787,07 €. Zároveň v mesiaci september 2012 bol otcovi vyplatený prvýkrát, a to dňa 24. 9. 2012 invalidný dôchodok zo Slovenskej republiky v úhrnej sume 108,-- € a dňa 9. 11. 2012 bolo otcovi vykonané zúčtovanie výplaty invalidného dôchodku v Českej republike v sume spolu 74 078,-- Kč. Príjem otca od 3. 7. 2012 do mesiaca september 2012 preto pozostával zo mzdy dosiahnutej v zamestnaní v spoločnosti N. - P., P. D.. G.. a od mesiaca september 2012 mal otec príjem aj z invalidného dôchodku. Opísaná zmena pomerov na strane otca podľa názoru súdu predstavuje takú zmenu, ktorá je podstatná, zásadná a kvalifikovaná a odôvodňuje počnúc dňom 3. 7. 2012, t. j. dňom, kedy sa otec zamestnal zvýšenie výživného na navrhovateľa, u ktorého mal súd aj s prihliadnutím k vyššie uvedeným dôvodom tiež preukázanú zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného. Ako už bolo uvedené vyššie, náklady na základné životné potreby sú u dospelého mladého muža väčšieho rozsahu, než je tomu u maloletého dieťaťa. Súd preto bol toho názoru, že zvýšenie výživného oproti výživnému určenému na navrhovateľa v sume 49,79 € mesačne počnúc od 3. 7. 2012 je odôvodnené, avšak toto zvýšenie je možné iba do 27. 5. 2013, kedy navrhovateľ ukončil štúdium na strednej škole maturitnou skúškou a ďalšia príprava navrhovateľa na jeho budúce povolanie štúdiom na vysokej škole tvrdená, ani preukázaná nebola. Príprava na budúce povolanie tak u navrhovateľa po dátume 27. 5. 2013 ďalej nepredstavovala prekážku brániacu navrhovateľovi samostatne sa živiť a zároveň ani iné okolnosti, ktoré by bolo možné hodnotiť ako prekážku brániacu navrhovateľovi samostatne sa živiť, v konaní neboli ani tvrdené, ani preukázané. Ukončenie štúdia navrhovateľa dňom 27. 5. 2013 preto predstavuje podstatnú zmenu pomerov na strane navrhovateľa brániacu ďalšiemu priznaniu výživného na navrhovateľa. Zvýšenie výživného na navrhovateľa je preto podľa názoru súdu odôvodnené iba za obdobie od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013.

52) Pokiaľ ide o sumu zvýšeného výživného tak, aby toto výživné zodpovedalo odôvodneným potrebám navrhovateľa a zároveň bolo i v schopnostiach a možnostiach otca, súd dospel k záveru, že výživné v sume 100,-- € mesačne v období od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľa z hľadiska jeho veku, zdravotného stavu, študijným povinnostiam i voľnočasovým aktivitám v uvedenom časovom období od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 tak, ako boli tieto potreby preukázané, a to aj s prihliadnutím k vyčísleniu týchto nákladov navrhovateľom na cestovné do školy, školské potreby, lieky, oblečenie, drogériu, šport, potraviny, bývanie a internet v podaní doručenom súdu dňa

21. 11. 2014, t. j. spolu vo výške 170,-- € mesačne. Pokiaľ otec navrhovateľa rozporoval tieto náklady a tvrdil, že tieto náklady nie sú preukázané, súd sa s touto obranou otca nestotožnil. Všetky uvedené navrhovateľom vyčíslené náklady v úhrne sume 170,-- € mesačne predstavujú náklady na základné životné potreby, ktoré vznikajú každému jednotlivcovi, a to či už na stravu, bývanie, oblečenie a zároveň, keďže navrhovateľ bol v uvedenom období študentom, preukázateľne mu vznikali aj náklady na cestovné do školy a späť do miesta bydliska a náklady na školské potreby a pomôcky. Na týchto nákladoch navrhovateľa, ktoré súd vyhodnotil ako dôvodné, nie prehnané alebo luxusné, má povinnosť spolupodieľať sa i matka navrhovateľa, ktorá v konaní vystupuje ako jeho splnomocnená zástupkyňa, u ktorej súd nemal preukázanú od posledného rozhodnutia o výživnom žiadnu zmenu, matka je naďalej zamestnaná na Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. a u ktorej súd z hľadiska výšky jej vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi zohľadnil to, že svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi si plnila v uvedenom období aj v naturálnej forme, t. j. osobnou starostlivosťou o navrhovateľa. S prihliadnutím k tejto naturálnej forme plnenia vyživovacej povinnosti matky bol preto súd toho názoru, že na takto navrhovateľom vyčíslených nákladoch je odôvodnené, aby sa vo finančnej rovine otec podieľal vo vyššej miere než matka. Preto bol súd toho názoru, že je odôvodnené zvýšenie výživného zo sumy 49,79 € mesačne na sumu 100,-- € mesačne, ktorá suma zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľa a zároveň je táto suma podľa názoru súdu i v schopnostiach a možnostiach otca, ktorý v uvedenom období od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 si zvýšil svoju životnú úroveň zamestnaním sa, z ktorého zamestnania dosahoval otec pravidelný opakujúci sa príjem v roku 2012 približne 759,20 € v čistom a v roku 2013 vo výške 786,35 € a zároveň počnúc mesiacom september 2012 otec získal aj príjem z invalidného dôchodku. Takémuto zvýšeniu výživného na navrhovateľa na sumu 100,-- € mesačne počnúc od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 podľa názoru súdu nebráni ani to, že otec mal počas celého obdobia vyživovaciu povinnosť aj k synovi D. (k D. mal otec vyživovaciu povinnosť až do 10. 6. 2014) a mal aj vyživovaciu povinnosť k dcére B., u ktorej je v konaní 8 C 147/2005 vykonávané okrem iného aj dokazovanie ohľadom záveru rozhodného obdobia pre určenie výživného, či k ukončeniu tohto rozhodného obdobia pre určenie výživného otca k dcére B. došlo podľa jej vyjadrenia ku dňu 20. 7. 2012 alebo až po tomto dátume v nadväznosti na vyjadrenie jej splnomocnenej zástupkyne. Výživné v tejto sume 100,-- € mesačne pri príjme otca, ktorý dosahoval v uvedenom období zo zamestnania i dôchodku, nie je podľa názoru súdu ohrozená ani výživa syna D., ani dcéry B., na ktoré vyživovacie povinnosti otca súd pri určení výživného na navrhovateľa prihliadal.

53) Zároveň pokiaľ otec v rámci svojej obrany poukazoval na to, že syn má úspory a synovi kúpil bubny, mobilný telefón a zaplatil mu vodičský preukaz, je táto obrana otca podľa názoru súdu z hľadiska existujúceho skutkového stavu bez relevancie. Keďže otec v období od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 bol zamestnaný, má jeho povinnosť prispievať na výživu podľa názoru súdu prednosť pred tým, aby navrhovateľ ako osoba oprávnená z výživného uspokojoval svoje základné potreby z úspor, resp. z darov. Navrhovateľ mal v uvedenom období, po ktoré bol otec zamestnaný a navrhovateľ bol svojou výživou na neho odkázaný, právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca, ktorú si otec zvýšil svojim zamestnaním sa a za obdobie, za ktoré súd návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol, súd u otca prihliadal na to, že nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným. Aj pokiaľ otec v rámci svojej obrany žiadal o predloženie vyúčtovania správy majetku navrhovateľa, súd k tejto obrane otca iba uvádza, že právo žiadať o vyúčtovanie týkajúce sa správy jeho majetku patrí maloletému dieťaťu, nie jeho rodičovi. Rovnako pokiaľ otec v rámci svojej obrany žiadal vykonávať dokazovanie ohľadom dôvodov, pre ktoré mu zamestnávateľ - spoločnosť N.-P., P. D.. G.. neposkytla v zamestnaní motorové vozidlo, ani náhradu za používanie jeho vlastného vozidla, súd na túto obranu otca neprihliadal a uvedený dôkaz nevykonal. Táto okolnosť, či otcovi bolo, resp. nebolo poskytnuté zo strany zamestnávateľa motorové vozidlo, resp. náhrada za používanie na služobné účely vlastného motorového vozidla otca nemôže ísť na ťarchu navrhovateľa. Bolo na otcovi navrhovateľa uplatňovať si takýto nárok voči svojmu zamestnávateľovi, ak mu takýto nárok vznikol a to, či otec tento nárok voči zamestnávateľovi uplatňoval, resp. neuplatňoval, nemôže ísť na ťarchu navrhovateľa. Rovnako pokiaľ bolo poukazované zo strany otca na to, že navrhovateľ mal príjem aj z brigádnickej činnosti, súd na túto obranu otca prihliadať nemohol, nakoľko išlo iba o príjem dočasný, nie trvalý, tento príjem nepredstavoval nadobudnutie schopnosti navrhovateľa samostatne sa živiť. Preto zo všetkých uvedených dôvodov súd návrhy otca na vykonanie dokazovania ako nadbytočné zamietol a otca zaviazal prispievať na výživu navrhovateľa za obdobie od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 sumou vo výške 100,-- € mesačne a vo zvyšku uplatneného nároku presahujúceho uvedenú priznanú sumu výživného a presahujúceho časové obdobie, za ktoré súd zvýšené výživné navrhovateľovi priznal, súd návrh navrhovateľa zamietol.

54) Vo vzťahu k vyjadreniu splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa, v ktorom uviedla, že ponecháva na úvahu súdu, či určí výživné aj na úspory a tiež žiadala, aby boli pričítané aj teoretické úroky, koľko by musel otec navrhovateľa zaplatiť na úrokoch, ak by bral úver z banky, súd pre úplnosť iba uvádza, že konanie o výživnom na plnoletú osobu je návrhovým konaním, a keďže takéto nároky neboli navrhovateľom riadne uplatnené, súd sa preto týmito vyjadreniami splnomocnenej zástupkyne ďalej nezaoberal.

55) Zameškané výživné za obdobie od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 súd vyčíslil vo výške 980,88 € ako rozdiel medzi zvýšeným výživným v uvedenom období v sume 1 080,88 € ((pomerná časť výživného za mesiac júl 2012 vo výške 93,67 € (100,-- € /31 dní x 29 dní) + výživné za mesiace august 2012 až apríl 2013 vo výške 900,-- € (9 x 100,-- €) + pomerná časť výživného za mesiac máj 2013 vo výške 87,21 € (100,-- € / 31 dní x 27 dní)), od ktorého výživného súd v nadväznosti na vyjadrenie splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa v konaní vedenom pod spisovou značkou 8 C 147/2005 na pojednávaní dňa 27. 9. 2012, že otec na syna L. výživné neplatí, dal mu nejakých 100,-- €, hoci syn teraz ide maturovať a odporca to dobre vie, odčítal sumu vo výške 100,-- €, ktorú sumu v nadväznosti na uvedené vyjadrenie splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa súd považoval za sumu otcom uhradenú na výživu navrhovateľa. Pokiaľ otec v rámci svojej obrany tvrdil, že navrhovateľovi výživné platil, bolo na otcovi navrhovateľa, aby toto svoje tvrdenie preukázal. V tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno otca, nie navrhovateľa, aby preukázal, v akej výške bolo výživné uhradené. Preto z tohto dôvodu súd zamietol aj návrh otca na výsluch navrhovateľa na preukázanie ním uvádzaných tvrdení. Inú ďalšiu úhradu výživného za uvedené obdobie otec nepreukázal a zároveň iná, ďalšia úhrada výživného nevyplývala ani zo žiadneho z pripojených spisov a ani z rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 2 To 49/2016-432 zo dňa 3. 8. 2016, na ktorý otec poukazoval a ktorý rozsudok si súd za týmto účelom i pripojil. Úhradu výživného na navrhovateľa za uvedené obdobie, po ktoré súd vyživovaciu povinnosť otcovi na navrhovateľa zvýšil, nad rámec uvedenej sumy 100,-- €, ktorú sumu súd od vyčísleneho zameškaného výživného za obdobie od 3. 7. 2012 do 27. 5. 2013 odčítal, nepreukazuje ani otcom predložená tabuľka zažurnalizovaná na čl. 523 spisu a ani otcom v konaní vedenom pod spisovou značkou 8 C 147/2005 predložený sumár založený na čl. 670 spisu 8 C 147/2005. Aj pokiaľ otec v konaní tvrdil, že pri porovnaní zákonného nároku na výživné a uhradeného výživného, by bolo preukázané, že výživné bolo preplatené, súd k tejto obrane otca iba uvádza, že otec za obdobie plnoletosti navrhovateľa v konaní nepredložil žiadny právne relevantný dôkaz o úhradách výživného a vo vzťahu k obdobiu, kedy bol navrhovateľ maloletý súd poukazuje na analogickú aplikáciu ustanovenia § 78 Zákona o rodine, v zmysle ktorého sa spotrebované výživné na maloleté dieťa nevracia. Preto na túto obranu otca navrhovateľa súd prihliadať nemohol, a preto zo všetkých uvedených dôvodov súd vyčíslil zameškané výživné za uvedené obdobie v uvedenej výške 980,88 €. Uvedené zameškané výživné súd s prihliadnutím k tomu, že otcovi bolo len v danom súdnom konaní na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III.ÚS 614/2016-31 zo dňa 1. 8. 2017 vyplatené finančné zadostučinenie v sume 1 500,-- €, ako podľa žiadosti Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 18. 12. 2017 priznaná pred Európskym súdom pre ľudské práva v súvislosti s daným súdnym konaním nemajetková ujma vo výške 2 700,-- €, ktoré vyplatené zadostučinenie spolu s ďalšími otcovi vyplatenými zadostučineniami vyplývajúcimi z oznámenia učtarne Okresného súdu Čadca zo dňa 19. 6. 2018 predstavuje také majetkové pomery otca navrhovateľa, ktoré otcovi umožňujú vyplatiť navrhovateľovi zameškané výživné jednorázovo, preto súd otca zaviazal k povinnosti vyplatiť uvedené zameškané výživné v sume 980,88 € navrhovateľovi v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

56) Vo výroku o trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko nemal zistené žiadne dôvody, ktoré by pripúšťali výnimky pri rozhodovaní o trovách konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej

veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.